

Sygn. akt: III AUa 881/13

## WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 lutego 2014 r.

Sąd Apelacyjny w Łodzi, III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSA Jacek Zajązkowski

Sędziowie: SSA Iwona Szybka (spr.)

SSA Dorota Rzeźniowiecka

Protokolant: sekr. sądowy Przemysław Trębacz

po rozpoznaniu w dniu 27 lutego 2014 r. w Łodzi

sprawy **B. K.**

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych I Oddziałowi w Ł.**

o wysokość zadłużenia z tytułu składek, przyznanie prawa do renty socjalnej, umorzenie postępowania egzekucyjnego i wstrzymanie wykonalności decyzji,

na skutek apelacji B. K.

od wyroku Sądu Okręgowego w Łodzi z dnia 17 kwietnia 2013 r., sygn. akt: VIII U 4594/12;

**oddala apelację.**

Sygn. akt III AUa 881/13

## UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 5 listopada 2012 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. określił wysokość zadłużenia B. K. z tytułu składek na kwotę 877,60 zł., w tym na:

- ubezpieczenia społeczne (zakres nr deklaracji 01-39) za okres 2012-05 w kwocie 623,05 zł oraz należne odsetki w kwocie 36,00 zł

- ubezpieczenie zdrowotne (zakres nr deklaracji 1-39) za okres 2012-05 w kwocie 254,55 oraz należne odsetki w kwocie 15,00 zł.

B. K. złożyła odwołanie od powyższej decyzji wnosząc o wstrzymanie jej wykonania i umorzenie postępowania egzekucyjnego. W treści uzasadnienia skarżąca podniosła, w latach 2010 - 2011 dochody miesięczne z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej były niższe od połowy minimalnego wynagrodzenia, zaś w maju 2012 roku jej dochód wyniósł jedynie 59,21 zł i skoro jej dochód miesięcznie był niższy od połowy najniższego wynagrodzenia brak jest podstaw do płacenia przez nią składek. Na rozprawie w dniu 8 kwietnia 2013 r. wnioskodawczym ostatecznie sprecyzowała roszczenia w ten sposób, że wniosła o wstrzymanie wykonania w całości zaskarżonej decyzji, umorzenie postępowania egzekucyjnego w sprawie, w związku z zaskarżoną decyzją oraz o przyznanie renty socjalnej.

Zaskarżonym wyrokiem z dnia 17 kwietnia 2013r. Sąd Okręgowy oddalił odwołanie a wnioski o przyznanie renty socjalnej, o wstrzymanie wykonalności zaskarżonej decyzji i o umorzenie postępowania egzekucyjnego dotyczącego należności wynikających z zaskarżonej decyzji przekazał do rozpoznania właściwym organom oraz zasądził od B. K. na rzecz ZUS kwotę 180 zł. tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sąd oparł swoje rozstrzygnięcie na następujących ustaleniach i rozważaniach: B. K. od 2009 roku prowadzi działalność gospodarczą polegającą na dokonywaniu analizy osobowości swoich klientów. Z tego tytułu odnotowała przychody w następujących miesiącach: luty 2011 roku - 210 zł brutto, marzec 2011 roku - 100 zł brutto, kwiecień 2011 roku - 620 zł brutto, maj 2011 roku - 1268 zł brutto, czerwiec 2011 roku - 310 zł brutto, lipiec 2011 roku - 425 zł brutto, sierpień 2011 roku - 425 zł brutto, wrzesień 2011 roku - 100 zł brutto, październik 2011 roku - brak danych, listopad 2011 roku - 1300 zł brutto, grudzień 2011 roku - 1720 zł brutto, styczeń 2012 roku - 300 zł brutto, luty 2012 roku - 870 zł brutto, marzec 2012 roku - 350 zł brutto, kwiecień 2012 roku - brak danych, maj 2012 roku - 170 zł brutto, czerwiec 2012 roku - 520 zł brutto. Łącznie za rok 2011 przychód wnioskodawczyni z tytułu działalności gospodarczej wyniósł 5860,15 zł, a za rok 2012 1177,08 zł. Jednocześnie w każdym miesiącu odwołująca się wykazywała koszty prowadzonej działalności gospodarczej w tym również reklamy w gazecie (...) (II, III, dwa w IV, VI, VII, VIII, XI, XII 2011 r., I 2012r.), w Drzewo (...). Nadto skarżąca regularnie opłacała koszty domeny internetowej. B. K. nie wykreśliła prowadzonej przez siebie działalności gospodarczej z rejestru, a jedynie z dniem 27 czerwca 2012 roku zawiesiła prowadzenie działalności. W tak ustalonym stanie faktycznym Sąd Okręgowy uznał odwołanie za bezzasadne. Powołał się na art. 6 ust 1 pkt 5, art. 13 pkt 4 ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. Nr 137, poz. 887 i Nr 162 z póź. zm.), art. 66 ust. 1 pkt 1 lit. C, art. 69 ust. 1, art. 74 ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz.U. Nr 210 z póź. zm.), art. 8 ust. 6 pkt 1, art. 47. ust 1 pkt 1 i art. 18 ust. 8 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych. Zgodnie z tym ostatnim podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe osób prowadzących działalność gospodarczą stanowi zadeklarowana kwota, nie niższa jednak niż 60 % prognozowanego przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego przyjętego do ustalenia kwoty ograniczenia rocznej podstawy wymiaru składek, ogłoszonego w trybie art. 19 ust. 10 na dany rok kalendarzowy. Podniósł, że wnioskodawczyni odwołała się od spornej decyzji podnosząc, że powinna być zwolniona z obowiązku uiszczenia składek, gdyż jej dochód miesięcznie był niższy od połowy najniższego wynagrodzenia, a nadto nie można mówić, że prowadziła ona działalność gospodarczą skoro brak jest ciągłości w podejmowanych przez nią czynnościach i w uzyskiwanych przez nią z tego tytułu dochodach. Jednocześnie skarżąca nie kwestionowała wysokości składek, jak również faktu ich niezapłacenia. Jednak ze zgromadzonego materiału dowodowego wynika, że w spornym okresie skarżąca prowadziła działalność gospodarczą na podstawie ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (t.j. Dz.U. z 2010 nr 220 poz. 1447 z póź. zm.). Według art. 2 tej ustawy, działalnością gospodarczą jest "zarobkowa działalność wytwórcza, handlowa, budowlana, usługowa oraz poszukiwanie, rozpoznawanie i wydobywanie kopalin ze złóż, a także działalność zawodowa, wykonywana w sposób zorganizowany i ciągły". Na przedsiębiorcę nałożony został obowiązek zgłaszania w ewidencji zmian nie tylko prawnych, ale i faktycznych. A zatem okresowe zaprzestanie prowadzenia działalności z różnych przyczyn (np. choroby, urlopu, wyjazdu itp.) powinno być do ewidencji zgłoszone i wpisane. Wykonywanie (prowadzenie) działalności gospodarczej w rozumieniu art. 13 pkt 4 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych, obejmuje nie tylko faktyczne wykonywanie czynności należących do zakresu tej działalności, lecz także czynności zmierzające do zaistnienia takich czynności gospodarczych (czynności przygotowawczych). Na przykład, prowadzenie działalności gospodarczej występuje zarówno w okresach faktycznego wykonywania usług, jak też w okresach wykonywania innych czynności związanych z działalnością - takich jak poszukiwanie nowych klientów, zamieszczanie ogłoszeń w prasie, załatwianie spraw urzędowych. Wszystkie te czynności pozostają w ścisłym związku z działalnością usługową, bowiem zmierzają do stworzenia właściwych warunków do jej wykonywania. Niewątpliwie w ocenie, czy były podejmowane czynności zmierzające bezpośrednio do prowadzenia działalności gospodarczej, należy uwzględniać wszelkie okoliczności sprawy, w tym także zamiar osoby prowadzącej działalność gospodarczą. Zebrany w sprawie materiał dowodowy pozwolił ustalić, iż odwołująca się faktycznie prowadziła działalność gospodarczą do dnia 27 czerwca 2012 r., kiedy to działalność zawiesiła. W spornym okresie maja 2012 roku skarżąca wykonywała działania realizujące jej zamiar prowadzenia działalności gospodarczej i uzyskiwała z tego tytułu dochody. Powyższe

nie jest kwestionowane przez żadną ze stron, jak również wynika wprost z powołanych w stanie faktycznym, a załączonych przez B. K. dokumentów oraz zeznań skarżącej. Zatem brak jest podstaw do twierdzenia, że w spornym okresie maja 2012 roku wnioskodawczyni nie prowadziła działalności gospodarczej. Była w tym czasie zgłoszona do ubezpieczeń jako osoba prowadząca działalność gospodarczą, wykonała analizę osobowości klienta, zgodnie z profilem działalności i otrzymała za powyższe wynagrodzenie, które stało się jej przychodem. Praktycznie przez cały okres prowadzenia działalności od 2011 roku opłacała domenę internetową powstałą w związku z prowadzoną działalnością gospodarczą oraz dawała ogłoszenia. Obowiązkowym ubezpieczeniem społecznym podlegają osoby prowadzące działalność gospodarczą, a nie uzyskujące z takiej działalności przychody. Sam fakt niewysokich dochodów nie przesądza o zaprzestaniu prowadzenia działalności. Zatem i w przypadku wnioskodawczyni, pomimo wykazania przez nią niedużych przychodów w maju 2012 roku, nie można uznać, że wnioskodawczyni nie prowadziła działalności gospodarczej, czy też nie miała zamiaru jej prowadzenia. B. K. zarejestrowała działalność, zgłosiła się do ubezpieczeń, poszukiwała klientów i oczekiwała na zlecenia, a zatem prowadziła działalność gospodarczą, aczkolwiek nie dochodową. O zarobkowym charakterze działalności gospodarczej nie decyduje faktyczne osiągnięcie zysku, lecz zamiar jego osiągnięcia (cel). W toku procesu skarżąca podnosiła, że nie wykonywała działalności w sposób ciągły, bo miała niewielu klientów i wykonywała analizy osobowości raz czy kilka razy w miesiącu. W przypadku działalności gospodarczej nie jest wymagana cecha ciągłości w ścisłym znaczeniu, lecz rodzajowa powtarzalność, a nie jednorazowość działań. Ciągłość oznacza, że działalność gospodarcza jest nastawiona na nieokreślony z góry okres czasu. Ciągłość nie wyklucza prowadzenia działalności gospodarczej np. sezonowo. Także przerwy w prowadzeniu działalności gospodarczej (między czynnościami), jeśli tylko są ponawiane, to spełniają cechę ciągłości działalności gospodarczej. Wbrew twierdzeniom odwołującej się, prowadziła ona działalność w sposób ciągły w rozumieniu powołanych przepisów, wykonując przez cały okres, również w spornym miesiącu maju 2012 roku, powtarzające się czynności analizy osobowości swoich klientów, czy szkolenia. Przerwy w wykonywaniu tych analiz nie mogą być traktowane jako brak ciągłości. Wnioskodawczyni, jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą również w maju 2012 roku, miała obowiązek rozliczania składek i składania stosownych deklaracji i nie można przyjąć, iż wysokość uzyskiwanych dochodów z tytułu prowadzonej pozarolniczej działalności gospodarczej, jest czynnikiem mającym wpływ na ustawowy obowiązek opłacania składek na ubezpieczenia społeczne i zdrowotne. Ponadto organ rentowy prawidłowo wyliczył wysokość należnych składek, stosując przepis art. 18 ust. 8 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych. Poza sporem jest, że na koncie wnioskodawczyni jako płatnika składek widnieje zadłużenie za sporny miesiąc maj 2012 roku. Zgodnie z art. 31 w/w ustawy do należności z tytułu składek stosuje się odpowiednio między innymi art. 51 § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (tekst jednolity: Dz. U. z 2005 r. Nr 8, poz. 60 ze zm.), w myśl którego zaległością podatkową (tu odpowiednio składkową) jest podatek nie zapłacony w terminie płatności. Oznacza to, że zaległość powstaje na skutek samego niedotrzymania terminu realizacji zobowiązania podatkowego (składkowego), niezależnie od przyczyn tego stanu rzeczy, w tym winy lub braku winy w terminowym spełnieniu świadczenia po stronie płatnika składek, czyjego pozostawiania w dobrej wierze. Ordynacja podatkowa w art. 53 § 1 przewiduje naliczanie odsetek za zwłokę od zaległości podatkowych, a więc w sytuacji braku terminowego spełnienia świadczenia, od dnia następującego po dniu upływu terminu płatności (§ 4 art. 53 Ordynacji podatkowej). Odsetki za zwłokę naliczane są od dnia następującego po dniu upływu terminu płatności. Ponieważ w toku postępowania B. K. złożyła również wnioski o wstrzymanie wykonania zaskarżonej decyzji oraz umorzenie postępowania egzekucyjnego w związku ze sporną decyzją, to wnioski te zostały przekazane właściwym organom. O kosztach Sąd orzekł na podstawie art. 98 kpc w zw. z § 6 ust. pkt 2 Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu z dnia 28 września 2002 r. (Dz.U. Nr 163, poz. 1348). Wskazał jednak, że rozważał możliwość zastosowania wobec odwołującej się dobrodziejstwa art. 102 kpc. Wnioskodawczyni niewątpliwie ma złą sytuację majątkową. Jednakże poza tą sytuacją brak jest jakichkolwiek okoliczności, które mogły być brane pod uwagę do zastosowania art. 102 kpc.

Apelację od powyższego wyroku wniosła B. K.. Zaskarżyła wyrok w całości zarzucając błąd w ustaleniach faktycznych oraz niesłuszne przyjęcie, że składając odwołanie miała pełną świadomość, że kieruje je do niewłaściwej instytucji.

Skarżąca wniosła o zmianę zaskarżonego wyroku, bądź też uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

W uzasadnieniu podniosła, że w uzasadnieniu wniosku o wstrzymanie zaskarżonej decyzji i umorzenie postępowania egzekucyjnego kierowanego do Sądu I instancji podała, że Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. otrzymał na początku lipca 2012 r. wyciąg z księgi przychodów i rozchodów za okres 01 styczeń do 30 czerwiec 2012 r. oraz wnioszek z dnia 27 czerwca 2012 r. złożony do (...) dotyczący zgłoszenia zawieszenia zarejestrowanej od dnia 09.04.2009r. działalności gospodarcze od 2010 r. Przedsiębiorca, może zawiesić wykonywanie działalności gospodarczej, ale zawieszenie jej uniemożliwiłoby uzyskanie nawet niewielkiej kwoty przychodu na przeżycie, jak miało to miejsce w jej przypadku. W miesiącach listopad, grudzień 2011 r. oraz w luty 2012 r. z uwagi na pojawienie się po raz pierwszy przychodu brutto nieznacznie przewyższającego wysokość wymaganych przez Zakład składek, zostały one opłacone w pełnej wysokości. Wskazała, że uzyskany w maju 2012r. przychód nie był związany z zarejestrowaną w kwietniu 2009 roku działalnością gospodarczą bo praca była wykonana na podstawie umowy o dzieło. Praca ta polegała na wykonaniu dzieła w postaci analizy osobowości. Działalności nie zawiesiła, ponieważ chciała się uczciwie rozliczać z Urzędem Skarbowym z każdego przychodu, który mogłaby uzyskać, chociażby nie miał nic wspólnego z zarejestrowaną działalnością. W Urzędzie Skarbowym uzyskała informację, że każdy przychód podlega zaewidencjonowaniu, odprowadzeniu podatku VAT, jeżeli nie jest z niego zwolniony i nie musi być działalnością gospodarczą zgodnie z ustawą o swobodzie działalności gospodarczej. Odnośnie renty socjalnej apelująca wskazała, że nie składała wniosku do ZUS – u o rentę socjalną, ponieważ nie spełnia warunków do jej przyznania, a na rozprawie w dniu 17.04.2013 r. Sędzia prowadzący zasugerował mi taką odpowiedź.

#### ***Sąd Apelacyjny zważył co następuje:***

Apelacja jest bezzasadna i podlega oddaleniu albowiem Sąd Okręgowy wydał trafne rozstrzygnięcie, które znajduje uzasadnienie w zgromadzonym w sprawie materiale dowodowym i obowiązujących przepisach. Apelacja nie wnosi nic nowego do sprawy. Podnosi te same argumenty, które podnoszone były przed Sądem I instancji i do których Sąd ten szczegółowo ustosunkował się w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku.

Zgodnie z art. 6 ust. 1 pkt 5 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym podlegają osoby fizyczne, które na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej osobami prowadzącymi pozarolniczą działalność. Zgodnie z art. 8 ust. 6 pkt 1 za osobę prowadzącą pozarolniczą działalność uważa się osobę prowadzącą pozarolniczą działalność gospodarczą na podstawie przepisów o działalności gospodarczej. Zgodnie zaś z art. 13 pkt 4 obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym podlegają osoby fizyczne w następujących okresach: osoby prowadzące pozarolniczą działalność - od dnia rozpoczęcia wykonywania działalności do dnia zaprzestania wykonywania tej działalności, z wyłączeniem okresu, na który wykonywanie działalności zostało zawieszona na podstawie przepisów o swobodzie działalności gospodarczej.

Zaskarżoną decyzją z dnia 5 listopada 2012r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych określił wysokość zadłużenia B. K. z tytułu składek za miesiąc maj 2012r. na ubezpieczenia społeczne oraz ubezpieczenie zdrowotne z tytułu prowadzonej przez B. K. działalności gospodarczej. W odwołaniu skarżąca wniosła o wstrzymanie wykonania tej decyzji oraz o umorzenie postępowania egzekucyjnego w tej sprawie. W uzasadnieniu podniosła, że z działalności uzyskała niewielkie kwoty na przeżycie, a to nie oznacza, że działalność była prowadzona w sposób zorganizowany i ciągły. Wskazała, że w I półroczu 2012 uzyskała dochód wysokości 1177,08, co w przeliczeniu na miesiąc daje kwotę 195,18zł., przy czym w maju uzyskała dochód w wysokości 59,21 zł. kwoty te, ponieważ są niższe od połowy minimalnego wynagrodzenia za pracę, nie stanowią „uprawnionego tytułu obowiązkowego podlegania ubezpieczeniom społecznym, jak i ubezpieczeniom zdrowotnym”. Reasumując skarżąca wniosła o umorzenie postępowania egzekucyjnego. Na rozprawie w dniu 8 kwietnia 2013r. dodatkowo wniosła o wstrzymanie wykonania zaskarżonej decyzji. Mając na uwadze treść zaskarżonej decyzji i treść odwołania, prawidłowo Sąd Okręgowy przekazał właściwym organom wnioszek o wstrzymanie wykonalności zaskarżonej decyzji oraz wnioszek o umorzenie postępowania egzekucyjnego (pkt 3, 4 i 5 wyroku). Po pierwsze zaskarżona decyzja organu rentowego nie jest prawomocna, zatem nie podlega ani wykonaniu, ani egzekucji. Dopiero z chwilą prawomocnego zakończenia niniejszego postępowania sądowego decyzja będzie

podlegać wykonaniu, w tym także w drodze egzekucji. Po drugie, Sąd jest związany treścią wydanej decyzji nie może wyrokować poza zakresem objętym tą decyzją. Przeniesienie sprawy na drogę sądową przez wniesienie odwołania od decyzji organu rentowego ogranicza przedmiot postępowania sądowego do okoliczności uwzględnionych w decyzji, a między stronami spornych; poza tymi okolicznościami spór sądowy nie może zaistnieć. Przed sądem wnioskodawca może żądać jedynie korekty stanowiska zajętego przez organ rentowy i wykazywać swoją rację, odnosząc się do przedmiotu sporu objętego zaskarżoną decyzją, natomiast nie może podnosić czegoś, o czym organ rentowy nie decydował. (por. Postanowienie Sądu Najwyższego z 2012-01-26, I UK 310/11, Opubl: Legalis). Zaskarżoną decyzją ZUS określił skarżącej wysokość zadłużenia z tytułu nieopłaconych składek na ubezpieczenia za miesiąc maj 2012r. Zatem przedmiotem postępowania sądowego jest ustalenie, czy organ rentowy w sposób prawidłowy określił to zadłużenie. A więc, czy była podstawa do ustalenia składek i, czy wysokość zadłużenia jest prawidłowa. Wszystkie wnioski, które nie dotyczą decyzji, a także te, które są zgłaszane po raz pierwszy w postępowaniu sądowym, podlegają przekazaniu właściwym organom zgodnie z dyspozycją art. 477<sup>(10)</sup> § 2 kpc. Stąd też prawidłowo Sąd Okręgowy przekazał wniosek ubezpieczonej o rentę socjalną do organu rentowego (pkt 2 wyroku). Wbrew stanowisku ubezpieczonej wniosek o przyznanie tej renty złożyła do protokołu rozprawy w dniu 8 kwietnia 2013r., co potwierdza treść protokołu rozprawy.

Odnosząc się natomiast do rozstrzygnięcia zawartego w punkcie 1 wyroku, a mianowicie do oddalenia odwołania od decyzji z dnia 5 listopada 2012r., rozstrzygnięcie to, w ocenie Sądu Apelacyjnego, odpowiada prawu.

Nie budzi wątpliwości Sądu Apelacyjnego fakt, że B. K. prowadziła w maju 2012r. pozarolniczą działalność gospodarczą. W uzasadnieniu zaskarżonego wyroku Sąd Okręgowy precyzyjnie i prawidłowo ustalił stan faktyczny na potrzeby rozpoznania odwołania od decyzji z dnia 5 listopada 2012r. Ustalenia te Sąd Apelacyjny podziela i przyjmuje za własne. Sąd Okręgowy dokonał też trafnych rozważań, które znajdują oparcie w obowiązujących przepisach. Z prawidłowych ustaleń Sądu I instancji wynika, że w maju 2012r. wnioskodawczyni prowadziła działalność gospodarczą, tę samą, którą rozpoczęła w 2009r. i którą zawiesiła 27 czerwca 2012r. Zarzuty apelacyjne nie pozwalają na skuteczne zakwestionowanie tego ustalenia. Zwrócić należy uwagę, że zarówno w odwołaniu, jak i w toku postępowania przed Sądem I instancji, ubezpieczona nie podnosiła, że uzyskany w maju 2012r. dochód nie wynika z prowadzonej przez nią działalności gospodarczej. Wręcz przeciwnie. Na rozprawie w dniu 8 kwietnia 2013r. B. K. zeznała „ w maju 2012 roku zarobiłam 59 złotych, ja wykonuję w ramach swojej działalności gospodarczej analizy osobowości osób, które się do mnie zgłaszają. (...) W 2012 roku miałam pojedynczy przychód z analizy osobowości. 59 złotych też było za analizę, to jest kwota po odliczeniu kosztów.” Nie tylko zeznania te potwierdzają, że dochód uzyskany w maju 2012r. był dochodem z działalności gospodarczej. Z PIT 36 za rok 2012 wynika, że w roku 2012 wnioskodawczyni uzyskała przychód w wysokości 1796,74zł i dochód w wysokości 1177,08zł. tylko z tytułu pozarolniczej działalności gospodarczej. W PIT 36 wnioskodawczyni wypełniła tylko rubrykę D.1.3, choć w rubryce D.1.5 mogła wpisać należności z umowy o dzieło i zlecenia, jeśli by takie uzyskała. Z kolei z PIT/B stanowiącego załącznik do PIT 36 wynika, że przychód w kwocie 1796,74 zł i dochód w kwocie 1177,08zł wnioskodawczyni uzyskała tylko z działalności gospodarczej. Także załączonej przez ubezpieczoną dokumentacji w postaci „obrotów kolumn za okres: 01 - Styczeń do 06 – Czerwiec 2012” sporządzonej przez biuro rachunkowe wynika, że z tytułu działalności gospodarczej uzyskała w maju 2012 r. przychód w kwocie 138,21 zł, a koszty jego uzyskania wyniosły 79 zł. Z dokumentacji tej wynika też, że dochód brutto przed opodatkowaniem podatkiem VAT wyniósł 170 zł., a podatek VAT 31,79%. ( k. 17 segregatora za rok 2012). Ostatecznie więc przyjąć należy, że w maju 2012r. wnioskodawczyni prowadziła działalność gospodarczą i w jej ramach wykonała czynności polegające na analizie osobowości. Twierdzenie, które po raz pierwszy apelująca postawiła w apelacji, że dochód uzyskany w maju 2012r. dotyczył umowy o dzieło i nie był w ramach działalności gospodarczej, nie znalazł potwierdzenia w zgromadzonym w sprawie materiale dowodowym. Ponadto, na co słusznie zwrócił uwagę Sąd Okręgowy, nawet fakt nie osiągnięcia dochodów nie świadczy o zaprzestaniu prowadzenia działalności gospodarczej i nie powoduje ustania obowiązku ubezpieczeń społecznych i zdrowotnego. Podobnie jak i brak dochodu w jednym miesiącu nie oznacza brak ciągłości działalności. Sąd I instancji szczegółowo, z powołaniem się na orzecznictwo sądowe, wyjaśnił co należy rozumieć pod pojęciem prowadzenia działalności gospodarczej w rozumieniu przepisów regulujących obowiązkowe ubezpieczenia. Wskazał, że łącznie za rok 2011 przychód wnioskodawczyni z tytułu działalności gospodarczej wyniósł 5860,15 zł, a

za rok 2012 1796,74 zł oraz, że w każdym miesiącu wykazywała ona koszty prowadzonej działalności gospodarczej w tym również reklamy i koszty domeny internetowej. działalność gospodarcza jest działalnością, z którą związana jest konieczność ponoszenia przez przedsiębiorcę ryzyka gospodarczego. Trafnie też Sąd I instancji zauważył, że przedsiębiorca prowadzący działalność musi liczyć się z ryzykiem, że mogą wystąpić okresy faktycznego przestoju w wykonywaniu działalności z powodu chociażby braku zleceń. Nie oznacza to jednak, że przedsiębiorca jej nie prowadzi. Podzielając te wyjaśnienia, dodać więc należy, że nawet w przypadku, gdyby analiza osobowości nie była wykonana w ramach działalności gospodarczej (której przedmiotem była właśnie analiza osobowości), to i tak wobec niezawieszenia działalności i braku dowodów, że działalność nie była w rzeczywistości prowadzona z powodu np. wyjazdu za granicę, długotrwałej choroby, czy też innych zdarzeń losowych, czy też wskutek siły wyższej, to i tak B. K. podlegałyby obowiązkowym ubezpieczeniom. Uzyskanie niewielkiego dochodu, na którą to okoliczność powołała się skarżąca w odwołaniu, nie jest okolicznością zwalniającą z obowiązkowego ubezpieczenia. Reasumując, stwierdzić należy, że trafnie Sąd Okręgowy ustalił, że w maju 2012r. B. K. podlegała obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym i ubezpieczeniu zdrowotnemu. Prawdłowo też Sąd Okręgowy ustalił, że w maju 2012r. wnioskodawczyni podlegała ubezpieczeniu zdrowotnemu. Ustalenie to zgodne jest bowiem z treścią art. 66 ust. 1 pkt 1 lit. c oraz z art. 69 ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych.

Przechodząc do wymiaru składek na te ubezpieczenia oraz do wysokości zadłużenia wskazanego w zaskarżonej decyzji, to po pierwsze podnieść należy, że ubezpieczona nie zgłosiła żadnego zarzutu odnośnie tej wysokości. Sąd Okręgowy z urzędu przeanalizował zasadność decyzji i w tym zakresie i ustalił, z powołaniem się na stosowne przepisy, że wysokość składek oraz wysokość zadłużenia została obliczona prawidłowo. Sąd Apelacyjny, wobec braku jakichkolwiek zarzutów apelacyjnych w tym zakresie, podziela stanowisko Sądu Okręgowego, że wysokość zadłużenia została obliczona przez organ rentowy poprawnie. Zgodnie bowiem z art. 18 ust. 8 ustawy systemowej podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe ubezpieczonych, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 5, stanowi zadeklarowana kwota, nie niższa jednak niż 60% prognozowanego przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego przyjętego do ustalenia kwoty ograniczenia rocznej podstawy wymiaru składek, ogłoszonego w trybie art. 19 ust. 10 na dany rok kalendarzowy. Powyższe uregulowanie wyklucza swobodę w zakresie minimalnej podstawy wymiaru składek i uniezależnia ją od wysokości osiągniętego dochodu, jak tego chce skarżąca. Niski dochód, czy nawet jego brak, nie powoduje ustalenia podstawy wymiaru składek w innej wysokości niż 60 % prognozowanego przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego.

Sąd Apelacyjny podziela też rozstrzygnięcie Sądu Okręgowego w zakresie obciążenia B. K. kosztami zastępstwa procesowego w kwocie 180 zł. Zgodnie bowiem z treścią art. 98 kpc § 1 strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). W myśl § 3 do niezbędnych kosztów procesu strony reprezentowanej przez adwokata zalicza się wynagrodzenie, jednak nie wyższe niż stawki opłat określone w odrębnych przepisach i wydatki jednego adwokata. Zasadą jest więc, że strona przegrywająca ponosi koszty wynagrodzenia adwokata, a wszelkie odstępstwa od tej zasady są wyjątkami, które muszą znaleźć uzasadnienie w obowiązujących przepisach. Jeden z takich wyjątków zawiera art. 102 kpc. Sąd Okręgowy wyjaśnił w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku dlaczego nie zastosował art. 102 kpc i Sąd Apelacyjny podziela to stanowisko Sądu Okręgowego.

Biorąc powyższe pod uwagę Sąd Apelacyjny na podstawie art. 185 kpc orzekł jak w sentencji.